

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm, ngày 27/10/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1050

“TU PHƯỚC, TU HUỆ CẦN PHẢI NẮM BẮT CƠ DUYÊN”

Chúng ta có rất nhiều cơ duyên tu phước, tu huệ nhưng chúng ta thường lười biếng, chểnh mảng nên chúng ta bỏ lỡ những cơ duyên này. Khi tôi có cơ hội tu phước thì tôi sẽ làm ngay. Hôm qua, khi vừa từ sân bay về đến thành phố Đà Nẵng, tôi đã đến vườn rau, cắt rau, phân loại để mọi người mang rau đi tặng. Chúng ta thường không hiểu vì sao cuộc sống của chúng ta có nhiều khó khăn, hoạn nạn. Trên Kinh Phật đã nói: **“Nếu những sai phạm của chúng ta có hình tướng thì cả tam thiên, đại thiên cũng không thể chứa hết những sai phạm chúng ta đã gây ra”**. Trong vô lượng kiếp, trong ta đã tạo vô số tội nghiệp nên chúng ta không thể không có chướng ngại.

Đời này, chúng ta biết đến Phật pháp, chúng ta phải nỗ lực để tu tạo phước lành. Chúng ta làm nhiều việc lợi ích chúng sanh thì oan gia trái chủ sẽ không tìm đến chúng ta đòi nợ. Hàng ngày, chúng ta chẳng những không tu phước mà còn làm rất nhiều việc sai phạm. Chướng ngại là do chính chúng ta!

Ban đầu, khi chúng ta bắt đầu tu phước, tu huệ chắc chắn chúng ta sẽ gặp rất nhiều chướng ngại. Khi Hoà Thượng còn trẻ Ngài cũng gặp nhiều chướng ngại nhưng Ngài luôn tinh tấn, nỗ lực, không thối tâm. Chẳng những phạm phước chúng ta thối tâm mà A-la-hán, người đã chứng Lộ Tận Thông, không còn sinh tử, khi các Ngài gặp người can cường, nan quá thì các Ngài cũng có thể bị thối tâm.

Hòa Thượng nói: **“Người có thành tựu là người khéo nắm bắt cơ hội. Giống như người buôn bán ở thế gian, họ nhìn thấy cơ hội rất rõ ràng họ biết nắm bắt nên họ sẽ thành công. Phật pháp cũng như vậy, chúng ta phải nhận biết, nắm bắt được nhân duyên tu phước tu huệ vận nhất không được để nó lỡ qua”**. Chúng ta có nhiều cơ hội để chúng ta tạo phước nhưng chúng ta thờ ơ. Năm vừa qua, chúng ta đã tổ chức được rất nhiều sự kiện. Mỗi sự kiện

chúng ta đều kết được rất nhiều nhân duyên với chúng sanh nhưng nhiều người chảnh mảng, không để ý đến cơ hội này.

Khi Hòa Thượng gặp Đại Sư Chương Gia, Hòa Thượng nói: “*Phật pháp rất nhiệm màu vậy thì làm thế nào để con có thể bước vào học Phật pháp?*”. Đại Sư Chương Gia dạy Hòa Thượng bô thí. Chúng ta có thể bô thí ngoại tài hoặc bô thí nội tài. Chúng ta không cần phải có tiền để có thể bô thí, chúng ta có thể dùng sự quan tâm, năng lực, sức khỏe, trí tuệ của chính mình để bô thí. Chúng ta chia sẻ Phật pháp, chúng ta trồng rau sạch mang tặng là chúng ta bô thí cả nội tài và ngoại tài. Chúng ta đang dùng sức khỏe, năng lực làm ra của cải mang bô thí, cúng dường.

Hàng ngày, chúng ta học Phật pháp đó cũng là chúng ta đang tu huệ. Mỗi ngày có rất nhiều việc để chúng ta có thể tu phước nhưng chúng ta đã bỏ qua. Ở thế gian, nhiều người biết nắm bắt cơ hội kinh doanh, họ thấy người khác mua đất thì họ góp vốn mua chung. Sau đó, họ tích góp tiền bạc để tự mình đầu tư bất động sản. Trong tu hành cũng vậy, chúng ta nhìn thấy người khác làm thì chúng ta có thể góp một phần công sức, tiền bạc làm cùng họ. Chúng ta thờ ơ không biết nắm bắt cơ duyên thì khi oan gia trái chủ đến thì chúng ta muốn làm cũng không kịp nữa. Khi Cha Mẹ chúng ta bị ốm đau, chúng ta bắt đầu đi phóng sanh, bô thí để chúng ta tu phước thì không kịp nữa. Ngay hiện tại, chúng ta bô thí, tu phước thì Cha Mẹ, thân bằng quyến thuộc của chúng ta cũng được hưởng.

Khi Hòa Thượng mất, tôi vẫn làm những việc như hàng ngày tôi vẫn làm. Ngày ngày, tôi vẫn chia sẻ Phật pháp, thúc đẩy giáo dục Thánh Hiền, làm những việc thiện. Có một số người, bình thường họ không làm theo lời dạy của Hòa Thượng nhưng khi Ngài mất thì họ tổ chức những buổi lễ để tưởng niệm Ngài. Hòa Thượng nhắc chúng ta phải nắm bắt cơ duyên, không bỏ lỡ cơ hội tu phước, tu huệ. Khi chúng ta có cơ hội gần gũi thiện hữu, tri thức thì chúng ta học hỏi họ cách sống, cách làm việc, cách tu hành. Chúng ta bỏ qua những cơ hội học hỏi thiện hữu tri thức do chúng ta ngạo mạn. Chúng ta cao ngạo, chúng ta không muốn làm theo người khác thì đó là tăng thượng mạn. Chúng ta nghĩ mình không thể làm được như người khác thì đó là ty thượng mạn. Chúng ta làm như vậy thì oan gia trái chủ sẽ muốn đến lấy mạng của chúng ta.

Khi tôi đi giảng ở Vũng Tàu, đoạn đường tôi đi thường xảy ra tai nạn nên mọi người lo lắng cho tôi. Tôi biết chắc là oan gia trái chủ sẽ không lấy mạng tôi vì tôi đang toàn tâm, toàn lực làm vì chúng sanh. Nếu oan gia trái chủ chướng ngại tôi thì họ cũng chướng ngại rất nhiều

người khác. Chúng ta không hiểu đạo lý này, nên chúng ta chỉ hơi bệnh thì chúng ta muốn nghỉ ngơi, dưỡng bệnh. Chúng ta làm vậy thì oan gia trái chủ càng muốn lấy mạng chúng ta. Một số người đang rất mệt nhưng họ vẫn cố gắng lạy Phật 500 lạy. Khi lạy Phật xong thì họ khỏe lại. Có nhiều người không dám làm việc thiện, việc lợi ích chúng sanh vì họ sợ mệt, sợ bị thiệt thòi.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải nhận biết cơ hội tu phước, tu huệ một cách rõ ràng để chúng ta đừng để những cơ hội này lỡ qua”**. Hàng năm, chúng ta tổ chức rất nhiều sự kiện nhưng vẫn có rất ít người quan tâm hỗ trợ. Nếu có nhiều người hỗ trợ thì chúng ta sẽ làm được nhiều việc tích cực hơn. Ở Đà Nẵng, vừa qua xảy ra lũ lụt rau sạch rất đắt, chúng ta đã cắt rất nhiều rau sạch mang tặng.

Khi Đại Sư Chương Gia dạy Hòa Thượng bô thí, Hòa Thượng nói tiền ăn Ngài còn không có. Đại Sư Chương Gia đã hỏi Hoà Thượng: **“Một đồng con có không?”**. Hòa Thượng bắt đầu bô thí từ một đồng. Sau này, khi Ngài phát tâm xây dựng một trung tâm giáo dục **“Đệ Tử Quy”** cần hàng triệu đô thì có người sẵn sàng hỗ trợ.

Hòa Thượng nói: **“Đại Thánh, Đại Hiền không có tâm nghĩ về mình mà họ luôn vì chúng sanh phục vụ. Họ có thể chân thật xả mình vì người không điều kiện. Đây là tâm đại từ, đại bi, tâm đại Bồ Đề”**. Tâm đại từ, đại bi của các Ngài được thể hiện trên tất cả các phương diện. Các Ngài làm tất cả mọi việc để có thể lợi ích chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Người không xả mình vì người thì người đó không thể có thành tựu trên con đường Phật đạo”**. Người không toàn tâm toàn ý vì chúng sanh phục vụ thì người đó không có tâm Phật. Người không có tâm Phật thì không thể thành Phật.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có năng lực giúp đỡ những chúng sanh khổ nạn nhưng chúng ta không giúp đỡ. Chúng ta muốn đợi đến khi chúng ta về thế giới Tây Phương Cực Lạc, sau khi học tập thành công thì chúng ta quay lại độ chúng sanh. Chúng ta nghĩ như vậy thì chúng ta sẽ không thể về được thế giới Tây Phương Cực Lạc!”**. Những người không có năng lực, những người già cả họ có thể chân thật niệm Phật cầu vãng sanh. Chúng ta có năng lực nhưng chúng ta thờ ơ với chúng sanh khổ nạn vậy thì tâm **“tự tư tự lợi”** của chúng ta ngày càng lớn. Chúng ta còn **“tự tư tự lợi”** thì chúng ta không thể có thành tựu.

Hòa Thượng nói: **“Hiện tại, chúng ta nhìn thấy chúng sanh khổ nạn mà chúng ta không có năng lực giúp đỡ thì chúng ta có thể đến thế giới Tây Phương Cực Lạc học tập”**.

Những người già không có năng lực độ sanh thì họ có thể về thế giới Tây Phương để học hỏi. Trong “*Liên Trì Hải Hội*” có câu chuyện về một cụ bà ốm yếu, không biết chữ nhưng bà có tâm rất muốn độ chúng sanh. Bà chân thật niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ. Khi bà mất, bà để lại rất nhiều xá lợi. Nhiều đồng tu trước đây tu hành cùng bà muốn xin xá lợi của bà về để họ có thêm tinh thần. Nhiều đồng tu lấy xương đi nhưng đồng xương vẫn còn nguyên. Đó chính là bà đã chân thật độ được chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “*Hiện tại, chúng ta có năng lực mà chúng ta không chịu tiếp độ chúng sanh vậy thì chúng ta đã làm trái ngược với bốn nguyện của Phật A Di Đà. Chúng ta có một phần năng lực thì chúng ta giúp một phần. Chúng ta có hai phần năng lực thì chúng ta giúp hai phần. Chúng ta làm được như vậy thì công đức này là viên mãn*”. Chúng ta giúp chúng sanh điều này không chướng ngại sự tu hành của chúng ta. Khi chúng ta làm xong thì chúng ta buông xả, không dính mắc trong tâm.

Hòa Thượng nói: “*Đối với tất cả chúng sanh học Phật, cửa ải khó khăn nhất đó là chúng ta tiến bộ thì ít nhưng thoái lui thì nhiều. Người mới phát tâm như chúng ta, chúng ta gặp phải cảnh duyên không thuận thì chúng ta liền thoái tâm. Ngay đến người chứng Tứ quả A-la-hán ứng hóa ở thế gian, họ xem thấy chúng sanh khó độ thì họ cũng thoái tâm!*”. Nếu chúng sanh khó độ thì A-la-hán cũng chỉ muốn ở trong Niết Bàn, ở trong cảnh thiên định của mình. Phật nói: “*Nếu chúng sanh nghe được Pháp Nhất Thừa thì ta không nói Pháp Nhị Thừa, Tam Thừa*”. Người học pháp Nhị Thừa, Tam Thừa thì khi chứng quả họ cũng chưa phát được tâm rộng lớn vì chúng sanh. Chỉ có Bồ Tát Đại Thừa phát được đại nguyện vì chúng sanh. Ngài Địa Tạng Bồ Tát đã phát nguyện: “*Địa ngục vị không thệ bất thành Phật. Chúng sanh độ tận phương chứng Bồ Đề*”. Địa ngục chưa trống không thệ không thành Phật. Nếu chưa độ hết chúng sanh thì không chứng quả Bồ Đề. Đại nguyện của các vị Bồ Tát rất dũng mãnh. Tứ Quả Thanh Văn cũng không có đại nguyện này.

Ngôi làng tôi đang ở, cỏ dại mọc rất nhiều nhưng chưa ai phát tâm làm sạch cỏ. Hôm trước, tôi mua máy cắt cỏ về làm một chút thì các nơi đã rất sạch sẽ. Chỉ cần chúng ta có tâm phục vụ chúng sanh thì có rất nhiều việc để chúng ta làm. Chúng ta có năng lực nhưng chúng ta sợ khó, sợ khổ nên chúng ta không muốn làm. Chúng ta làm mọi việc nhưng chúng ta giữ tâm thanh tịnh niệm Phật. Nhiều người niệm Phật nhưng không có thành tựu nên họ bỏ niệm Phật để tu pháp khác.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta là một phàm phu bình thường chưa đoạn được phiền não, tập khí nên chúng ta dễ dàng thoái tâm, chúng ta dễ dàng đọa Địa ngục. Khi chúng ta có nguy cơ thoái chuyển thì chúng ta cần phải có thiện hữu, tri thức nhắc nhở chúng ta. Chúng ta gặp được thiện tri thức chân thật thì chúng ta sẽ không bị thoái chuyển. Đây chính là chúng ta đã có đại phước báu*”. Nhiều người không có cơ hội gặp được thiện hữu tri thức vì họ có nhiều chướng duyên.

Hòa Thượng nói: “*Trong đời này, chúng ta gặp rất nhiều chướng ngại trên Đạo Bồ Đề. Trong Vô Lượng kiếp chúng ta đã tạo ra nghiệp chướng nên hiện tại những nghiệp chướng này khởi hiện hành. Chúng ta hiểu được chân tướng sự thật này thì đời này thì chúng ta nhất định không kết oán thù với chúng sanh mà chúng ta chỉ làm những việc thiện lành cho chúng sanh*”. Chúng ta không dễ dàng gặp được thiện tri thức vì có rất nhiều người muốn chướng ngại chúng ta. Chúng ta phải phát tâm dũng mãnh, tinh tấn làm lợi ích chúng sanh. Hòa Thượng dạy: “*Việc tốt cần làm, nên làm, không công không đức*”. Chúng ta không cần mọi người biết đến mà chúng ta chỉ cần nỗ lực làm.

Sáng nay, có học trò nhắn cho tôi, từ khi họ học với tôi họ thấy mọi việc ngày càng sáng tỏ, họ rất mừng vì thấy tôi vẫn khỏe mạnh. Có một người phụ nữ bị ung thư đến xin rau sạch, tôi nói với chị, có một loại rau có thể điều trị ung thư. Chị rất vui mừng. Các loại rau xanh đều tốt cho cơ thể vì chúng giúp tái tạo năng lượng, tăng sức đề kháng. Chúng ta nói một cách khéo léo giúp họ có niềm tin thì đó là chúng ta dùng phương tiện khéo léo để giúp chúng sinh khổ nạn.